

## פרק ז

א האומר לחברו בית כור עפר אני מוכר לך, היו שם נקעים עמקים עשרה טפחים או סלעים גבוהים עשרה טפחים, אינן נמדדין עמה. פחות מכאן, נמדדין עמה. ואם אמר לו כבית כור עפר, אפלו היו שם נקעים עמקים יותר מעשרה טפחים או סלעים גבוהין יותר מעשרה טפחים, הרי אלו נמדדין עמה:

ב בית כור עפר אני מוכר לך מדה בחבל, פחת כל שהוא, ינכה. הותר כל שהוא, יחזיר. אם אמר הן חסר הן יותר, אפלו פחת רבע לסאה או הותר רבע לסאה, הגיעו. יותר מכאן, יעשה חשבון. מה הוא מחזיר לו, מעות. ואם רצה, מחזיר לו קרקע. ולמה אמרו מחזיר לו מעות, ליפות כחו של מוכר, שאם שיר בשדה בית תשעה קבין ובגנה בית חצי קב, וכדברי רבי עקיבא בית רבע, מחזיר לו את הקרקע. ולא את הרבע בלבד הוא מחזיר, אלא את כל המותר:

ג מדה בחבל אני מוכר לך הן חסר הן יותר, בטל הן חסר הן יותר מדה בחבל. הן חסר הן יותר מדה בחבל, בטל מדה בחבל הן חסר הן יותר, דברי בן ננס. בסימניו ובמצריו, פחות משתות, הגיעו. עד שתות, ינכה: